

PROMĚNA ŽENOU

Trvalo mu, než ji přesvědčil, aby s ním hrála divadlo. Ještě těžší však bylo získat ji jako partnerku. Dnes spolu už nějaký čas žijí v rodinném domku za Prahou a v těchto dnech uvádějí na scénu novou hru, kde hrají jen oni dva – on totálního noumu, ona paničku z vyšší společnosti.

text: Honza Dědek
foto: Tomáš Nosil

*Jiří LANGMAJER
& Adéla GONDÍKOVÁ*

FOTO: JIŘÍ ŠALUK/SILVA / ČESKÁ TELEVIZE

LABYRINT.
V tomto kriminálním seriálu si zahrál se Stanislavem Majerem – na rozdíl od něj postava Jiřího Langmajera přežila a objeví se v pokračování.

FOTO: PĚTR WÁŠC

VZTAHY NA ÚROVNI. Adéla Gondíková coby Luise Muller ve svižné komedii ze zákulisí vysoké politiky.

ANI ZA MILION!
Tak nějak odpověděla Adéla Gondíková před lety Jiřímu Langmajerovi na nabídku, aby spolu hráli divadlo. Stačilo být trpělivý.

FOTO: PĚTR WÁŠC

V těchto dnech má v Divadle v Rytířské premiéru představení **Ani za milion!** – detektivní komedie, kde hrajete jen vy dva, což už je podruhé, co se potkáte na jevišti. Co vás tak baví na společném hraní?

Jiří: Naše první představení Jo, není to jednoduché, kde jsme ovšem nehráli jen my dva, jsem si prosadil já – v tom se mnou Adéla původně vůbec nechtěla hrát!

Adéla: To je pravda. Jednak hraju v Divadelní společnosti Háta, kde mám asi sedm představení, takže práce až nad hlavu, zadruhé mi to prostě přišlo divné. Jirka mě už dřív tahal do nějakých projektů, ale já to vždycky odmítla, protože jsem s ním zkrátka nechtěla hrát. Každá holka, která se s ním někdy někde objevila, byla okamžitě vláčená v novinách, což bylo to poslední, o co jsem stála – do tohoto ranku jsem opravdu patřit nechtěla. A hlavně by mi bylo nepříjemný, kdyby si měl každý myslet, že mi to zařídil Jirka – hrála jsem i bez něj a nabídek měla dost.

Jiří: Hlavně si v té době myslela, že se brzy zase rozejdeme a že už by potom se mnou nedokázala hrát.

Adéla: Kdybychom se rozešli, tak s tebou okamžitě přestávám hrát – ona by se vždycky našla herečka, která by za mě tu roli vzala. Každý jsme nahraditelný – někoho přepsat není nic tak těžkého, to je otázka jednoho dne.

Jak se vám tedy podařilo Adélu přemluvit, aby s vámi hrála v komedii Jo, není to jednoduché?

Jiří: No, jednoduché to tedy rozhodně nebylo!
Adéla: Ale Jirka umí člověka přesvědčit. Už sice nevím, jaké konkrétní argumenty na mě tenkrát vytáhl, ale nakonec jsem jim podlehla.

Takže v případě hry Ani za milion! už jste se nebránila?

Jiří: To už ne. Během těch dvou let jsme spolu pracovali několikrát, a to nejen v divadle. Nejspíš už si na mě zvykla.

Adéla: To je pravda...

Jiří: Navíc tohle je hra, kterou napsali Roman Venc a Michaela Doleželová, kteří jsou zároveň sami herci, což je na tom textu poznat. A mně se strašně líbilo, že bych tam měl úplně jinou roli, než dosud ve většině komedií – manžela, který má zároveň milenku, kolem čehož se točí celá zápleтка. Tady hraju strážce majáku, který je osamělý, totální ňouma, jemuž v životě vůbec nic nevychází. Otázkou ovšem je, co tohle společné hraní udělá s naším vztahem. Klasickým hereckým figlem je totiž hodit neúspěch představení na kolegu, ale to v tomhle případě nepůjde. Takže kdoví, jestli si nezačneme brzy lézt pekelně na nervy.

Tak proč to potom děláte?

Jiří: Hlavně proto, že se jinak moc nevidíme.

Adéla: Každý z nás má dost svých představení, do toho oba točíme, takže i když bydlíme spolu, tak se někdy skutečně skoro nepotkáme. I proto jsme si vymysleli představení – abychom byli alespoň někdy spolu.

Fakt jsem si plánovala, že když mě nevezmou na konzervatoř, půjdu na dráhu štípat lístky.

Jiří: Vždyť je to přece ideální – proč má Adéla usednout do auta s jedním hercem a jet někam do Jihlavy, zatímco já se s jinou parťou budu kodrcat třeba do Kroměříže? Takhle jedeme na kšefty spolu, v autě probere všechno, co se stalo během týdne, kdy jsme se neviděli, večer odehrajeme představení a všechny vydělané peníze jdou pěkně k nám domů.

Adéla: Teď si říkám, že já vlastně vůbec dělám taková zvláštní rozhodnutí, kterým pak nerozumím a jenom mě stresují.

Například?

Adéla: Třeba když jsem přijala roli v muzikálu Mamma Mia – nejprve jsem ji kategoricky odmítala, protože jsem byla přesvědčená, že to nikdy nezvládnou, ale když mě korepetitorka ujistila o opaku, tak jsem ji přijala, načež mě to začalo strašně bavit. Takže jsem zpětně ráda, že jsem do toho šla, ale teď bych se raději soustředila na to naše představení, ale to už nejde, takže se z toho všeho pomalu hrouším – to je takový můj klasický projev.

Jiří: Uvedu to na pravou míru. Adéla byla z muzikálu Mamma Mia tak hysterická, že i když do něj měla nastoupit až v říjnu, tak už v červnu uměla všechny písničky nazpaměť a celé léto tady neznělo nic jiného než ABBA. Ze začátku jsem ji trochu litoval, ale když jsem pak na první zkoušce po prázdninách viděl, jak je strašně našprtaná, tak jsem jí tu hysterii definitivně přestal věřit.

Tyhle předpremiérové stresy jsou důvodem, proč jste se nechala slyšet, že herectví nemá budoucnost?

Jiří: To jsi někdy řekla?

Adéla: Řekla, ale myslela jsem, že herectví nemá budoucnost pro ženské – od určitého věku pro ně zkrátka nejsou role. Jakmile překročí padesátku a přestanou být obsazovány do postav maminek, tak už jim zbývají jenom

INZERCE

www.csas.cz/zaduveru informační linka: 800 207 207

POPLATKY ZA VEDENÍ ÚČTU HOĎTE KLIDNĚ ZA HLAVU

Již více než 500 000 našich klientů má vedení účtu zdarma

ČESKÁ SPORITELNA
Jsme Vám blíž.

1825
190 LET SPOLU
2015

S poplatky za vedení účtu už si hlavu lámat nemusíte. Díky programu Za důvěru máte vedení účtu zcela zdarma. Stačí, když máte na svém účtu příjem alespoň 7 000 Kč měsíčně a k tomu například řádně splácíte úvěr, platíte kreditní kartou, ukládáte si na životní pojištění nebo pravidelně investujete. Pokud u nás účet ještě nemáte, můžete si ho založit v kterékoliv naší pobočce. Úplné znění podmínek této akce najdete na www.csas.cz/zaduveru.

FOTO: TOMÁŠ NOSIL

Adéla Gondíková

* 19. srpna 1973 v Sokolově

- ▶ absolvovala Pražskou konzervatoř, obor hudebně-dramatický
- ▶ moderovala v rozhlasové stanici Evropa 2 a v televizi pořady jako Snídaně s Novou, Rady ptáka Loskutáka, Český slavík '99 či Go Go šou, které uváděla i se svým bratrem Daliborem – v současné době moderuje pořad Gondíci s. r. o. na Primě
- ▶ zahrála si v seriálech Nováci II, Motel Anathema, Ordinance v růžové zahradě 2, Svatby v Benátkách, Vraždy v kruhu či To nevymyslíš!
- ▶ objevila se ve filmech Válka barev, Doktor od jezera hrochů, Všechno nejlepší nebo Seznamka
- ▶ hraje v Divadelní společnosti Háta, v Divadle Palace a v muzikálu Mamma Mia
- ▶ z prvního manželství s hercem Ondřejem Brouskem má dceru Nelu

Jiří Langmajer

* 3. června 1966 v Plzni

- ▶ v letech 1981 až 1987 absolvoval hudebně-dramatický obor na Pražské konzervatoři; během studií si zahrál v seriálu Třetí patro a ve filmu Proč?
- ▶ v letech 1992 až 1998 byl v angažmá v Divadle pod Palmovkou, následující dva roky v Divadle na Vinohradech, v letech 2000–2005 opět v Divadle pod Palmovkou, od té doby je na volné noze
- ▶ v roce 1999 se stal držitelem Ceny Thálie pro umělce do 33 let
- ▶ objevil se v řadě filmů jako Copak je to za vojáka..., Tichá bolest, Díky za každé nové ráno, Návrat idiota, Snowboardáci, Pravidla lži, Svatá čtveřice, Všiváci, Líbáš jako ďábel či Hranaři nebo v televizních seriálech jako Dobrodružství kriminalistiky, Bylo nás pět, Ordinance v růžové zahradě, Soukromé pasti, Škoda lásky, Vinaři, Neviditelní či Labyrint
- ▶ své největší role však zatím vytvořil na jevišti, kde hrál například v inscenacích Amadeus, Hamlet, Ubohý vrah, Peer Gynt, Caligula, Oidipús vladař, Kean, Mefisto či Richard III.
- ▶ z prvního manželství má dcery Terezu a Julii

tak jsem si taky zkusila podat přihlášku. A našťástí mě vzali – v opačném případě bych nejspíš skončila jako průvodčí.

Proč zrovna průvodčí?

Adéla: Táta dělal divadlo jenom amatérsky, jinak vystudoval strojní průmyslovku, kde mimochodem chodil do třídy s Luďkem Sobotou, načech celý život pracoval jako výpravčí, máma zase v náborové kanceláři, takže ji v Sokolově zná dodnes v podstatě každý – když spolu jdeme po městě, tak ji na každém kroku někdo zdraví, ta je tam slavnější než já. Takže my s bráchou pocházíme z čisto-krevné ajznboňácké rodiny...

Jiří: Adéla je tím dodnes postižená! Byli jsme letos v létě na kolech v Rakousku, kde devadesátikilometrovým údolím projíždí parní vláček. To si nikdo nedovede představit, co to s ní pokaždé udělalo! Jen zahlédla mašinku, začala vykřikovat: „Vyfoť mě s ní! Vyfoť mě s ní!“ V ní se opravdu ty ajznboňácké geny nezapřou...

Adéla: Zdaleka to se mnou není tak zlý jako s bráchou, který má na půdě kolejiště – staveb to celé léto! Navíc zná přesné názvy lokomotiv a ve kterých letech jezdily, žď zdaleka nejsem takový znalec. Ale fakt jsem si plánovala, že když mě nevezmou na konzervatoř, půjdu štípat lístky.

Jiří: A dneska by nosila modrou halenu, na hlavě mastný vlasy a v rukou štípačky...

Adéla: Dneska už se lístky bohužel neštípou, ale přesně takhle jsem si to představovala. A vím určitě, že by mě to bavilo.

Jiří: O tom nepochybuji – Adéla je totiž nadšená úplně ze všeho. Ona je dokonce nadšená i ze mě, což je věc, které doteď moc nerozumím. Ale nebráním se!

Příští rok 3. června vás čekají padesátiny – je pravda, že je slavíte už od letošního června?

Jiří: Přesně tak – 4. června 2015 začalo období, které nazývám Sezona padesát. Tedy rok, kdy sám sobě naděluji dárky. Ať už je

to rozhlasová adaptace Cyrana z Bergeracu v úžasném překladu Jaroslava Vrchlického, kde jsem opravdu nechal kus srdce, chystaná hra Kurz dandysmu, která bude mít premiéru 1. března ve Viole, nebo pokračování krimi seriálu Labyrint, při němž jsem se potkal s režisérem Jiřím Strachem, což bylo úžasné, i když jsme při našich dlouhých rozhovorech v brněnských hospodách vypili víc piva, než bylo zdrávo.

Co jste probírali?

Jiří: Mimo jiné mi Jirka prozradil, že se mě dřív bál – měl strach, že se se mnou nebude dát spolupracovat, protože se budu chovat jako idiot. Úplně jsem mu rozuměl, protože já se celá léta opravdu choval jako absolutní kretén. Prostě jsem herectví strašně žral a měl pocit, že když mám jednu hlavní roli za druhou a odehraju dvě stě padesát představení ročně, tak si můžu dovolit cokoli. Zkrátka že ať se budu chovat jakkoli, moje pracovní úspěchy vše omluví.

Co jste prováděl?

Jiří: Herečky se mě bály a novinářky jsem doháněl k slzám...

Adéla: To je pravda – jedna moje kamarádka, která je novinářka, mi říkala, že namísto toho, aby jí dal rozhovor, ji akorát rozbřel.

Jiří: Když si na to dneska vzpomenu, tak vůbec nechápu, kde se to ve mně bralo.

Co vás tak změnilo?

Jiří: Jednak jsem měl těžký úraz a pak dvě operace, po nichž jsem se musel začít učit znova chodit, takže to mi Pánbůh opravdu ukázal vztyčený prst, za druhé jsem potkal

Polovinu představení hraju v trenýrkách, takže vlastně polonahý. A to mi bude napřesrok padesát!

Adélu. A aniž bych jí chtěl mazat med kolem pusy, tak tím, jak se chová, ze mě skutečně dělá lepšího člověka. Díky ní jsem si uvědomil spoustu chyb a začal jsem se snažit chovat mnohem lépe jak ke svému okolí, tak i sám k sobě – začal jsem se třeba víc smát a dívat se na věci optimističtěji než dřív.

Adéla: Ale to vůbec není moje zásluha, to je čistě věkem – Jirka prostě konečně dospěl. Kdybychom se potkali před deseti lety, tak to takhle nedopadne.

Jiří: To určitě ne. Tohle se stalo ve správnou chvíli, takže do sebe všechno perfektně zaklaplo. Akorát jedna věc mě nenechává úplně chladným, což Adéla dobře ví – že jsem opustil svou ženu. Ale nešlo to jinak.

A co vaše dcery?

Jiří: Starší Tereza dokončila vysokou školu s červeným diplomem, mladší Julince bylo nedávno osmnáct a právě si dělá řidičák. Obě mi dělají velkou radost a mám je moc rád.

A jak jste na tom se svým bratrem, Jiří?

Jiří: V současné době dobře a jsem za to rád. Bráchovi se narodil syn, takže pokračování rodu zarputilých, věčně našťavaných Langmajerů je zajištěno!

A vy sám byste syna nechtěl?

Jiří: Po tom nijak zvlášť netoužím, protože já s klukama moc jednat neumím. Raději se obklopuji ženami, mezi kterými je mi nejlíp – nějak v sobě nemám tu mužskou soutěživost, touhu dávat góly, dobývat a stavět si za každou cenu nějaký piedestal.

Takže už herectví neberete tak vážně?

Jiří: Už ne. Měl jsem období, kdy jsem si říkal, že se ke mně film chová trochu macešsky, i když jsem si to s největší pravděpodobností zavínil sám. Dneska sice věřím, že to lepší teprve přijde, ale zároveň jsem v takovém duševním stavu, že když se to nestane, vadit mi to nebude. Něco jsem v životě dokázal, holky mám velké, do života mi vstoupila Adéla, takže teď už mi jde jen o to, abychom nějak inteligentně prožili léta, která nás čekají. Musím říct, že jsem šťastný – opravdu si troufám říct, že jsem šťastný.

To všechno ve vašem případě dokázala jedna žena?

Jiří: Ano. Za to, jaký dneska jsem, vděčím skutečně především Adéle.

Adéla: Když myslíš...

Jiří: Nemyslím, to vím!

Mimochodem, už víte, kdy a jak příští rok oslavíte padesáté narozeniny Jiřího Langmajera?

Jiří: Víme – já ten večer budu stát ve Viole na jevišti a hrát. ■

INZERCE

KNIŽNÍ TIPY z nakladatelství Grada

GRADA
WWW.GRADA.CZ

208 stran, 349 Kč

Meditace pro zdraví
Praktický průvodce pro zvládnání bolesti, nemocí a stresu pomocí všímavosti

224 stran, 299 Kč

Všímavost
Cesta ke zklidnění mysli pro ty, co nestíhají

208 stran, 269 Kč

Uklidte si v hlavě
stačí 10 minut denně

176 stran, 249 Kč

Proč cítím to, co ty
Intuitivní komunikace a tajemství zrcadlových neuronů